

Spišská Nová Ves

1. Chcú nabíjaciu stanicu pre elektromobily

[12.07.2019; Korzár; REGIÓN; s. 4; sita]

2. Farkaš potiahne ešte dva roky. Kým Košice postúpia do ligy

[12.07.2019; kosice.korzar.sme.sk; Košice Korzár / Šport v Košiciach a v okolí; 00:00; Daniel Dedina]

3. Nepoznané štatistiky: Kanadské bodovanie brankárov

[11.07.2019; hokejportal.net; Slovensko Extraliga; 16:54; Ján Karašinský]

4. Preživšia holokaustu Eva Mosnáková: Som presvedčená, že za vojny by ma Mizík udal

[11.07.2019; dennikn.sk; Slovensko; 12:25; Andrej Bán]

5. Mesto Spišská Nová Ves by chcelo vybudovať nabíjaciu stanicu pre elektromobily

[11.07.2019; hlavnespravy.sk; Z domova; 00:00; SITA/HSP]

6. V Spišskej Novej Vsi chcú nabíjaciu stanicu pre elektromobily

[11.07.2019; spis.korzar.sme.sk; Spiš Korzár / Spravodajstvo zo Spiša; 00:00; SITA]

7. Rôzne hudobné štýly aj sprievodné aktivity: Toto je program atraktívneho festivalu v Jamníku

[11.07.2019; dnes24.sk; Spišská; 00:00; Dnes24.sk]

8. V Košiciach sa v úvode leta zišlo takmer osemsto turistov

[11.07.2019; kosice.korzar.sme.sk; Košice Korzár / Zaujímavosti z Košíc a okolia; 00:00; TASR]

TEXTY

Spišská Nová Ves

1. Chcú nabíjaciu stanicu pre elektromobily

[12.07.2019; Korzár; REGIÓN; s. 4; sita]

POPRAD. Mesto **Spišská Nová Ves** sa plánuje uchádzať o dotáciu na vybudovanie verejne prístupnej nabíjacej stanice pre elektromobily a zapojiť sa tak do výzvy, ktorú vyhlásilo začiatkom júla Ministerstvo hospodárstva SR.

Umiestnená by mala byť na pozemku mesta, a to na verejnom parkovisku na Štefánikovom námestí, medzi Detskou poliklinikou a mestským úradom. Celkové oprávnené výdavky projektu predstavujú 8 413,49 eura, z toho 5-tisíc eur by mohlo mesto získať formou dotácie, zvyšok by uhradilo z vlastného rozpočtu. O tom, či sa samospráva do výzvy zapojí, rozhodnú mestskí poslanci počas svojho zasadnutia v piatok 19. júla. Ako sa uvádza v materiáloch k zastupiteľstvu, ktoré poskytla vedúca kancelárie primátora **Spišskej Novej Vsi** Andrea Jančíková, predmetom projektu je výstavba verejne prístupnej nabíjacej stanice 2 x 22 kW pre elektromobily. Napojená by mala byť na elektrický rozvážač budovy mestského úradu. „Nabíjacia stanica bude pripravená na inteligentné samoobslužné riadenie nabíjania a účtovanie po zapojení kábla a autentifikácii zákazníka. Autentifikácia zákazníka bude uskutočňovaná cez internet, respektíve mobilnú aplikáciu s použitím QR kódu s možnosťou ad hoc platby za nabíjanie alebo platby kreditnou či debetnou kartou,“ píše sa ďalej v materiáloch, ktorých predkladateľom je primátor mesta Pavol Bečarik (SNS).

Budú sa uchádzať o dotáciu

Ministerstvo hospodárstva SR vyhlásilo Výzvu na predkladanie žiadostí o poskytnutie dotácie na podporu budovania verejne prístupných elektrických nabíjacích staníc 1. júla tohto roka. Cieľom poskytovanej pomoci je podpora rozvoja elektromobility v Slovenskej republike formou rozvoja nabíjacej infraštruktúry. Samosprávy tak môžu získať financie na výstavbu, prestavbu i opravu verejne prístupných elektrických nabíjacích staníc. Termín

uzavretia hodnotiaceho kola je 1. október. O podporu sa môžu uchádzať obce, vyššie územné celky aj nimi zriadené organizácie. (sita)

[Späť na obsah]

2. Farkaš potiahne ešte dva roky. Kým Košice postúpia do ligy

[12.07.2019; kosice.korzar.sme.sk; Košice Korzár / Šport v Košiciach a v okolí; 00:00; Daniel Dedina]

<https://kosice.korzar.sme.sk/c/22165988/farkas-potiahne-este-dva-roky-kym-kosice-postupia-do-ligy.html>

Ak budeme hrať ako proti Michalovciam, bude to dobré, tvrdí.

KOŠICE. V tábore druholigového nováčika FC Košice počas predsezónnej prípravy k výrazným zmenám nedeľá.

Hráčsky káder sa podarilo vyformovať ešte počas úspešnej treťoligovej jari, v uplynulých dňoch už šlo len o doplnenie mozaiky správnymi dielikmi.

Najvýraznejšie meno pribudlo do realizačného tímu.

Hlavným trénerom A-mužstva sa počnúc prvým dňom letnej prípravy stal ikonický Gejza Farkaš.

Asistenti majú plnú dôveru

„Dlho som rozmýšľal nemusel, prikývol som hneď. Rád pomôžem,“ netají Farkaš, ktorý rozhodne neprichádza do nového prostredia.

Ani v rámci FC Košice, keďže v klube už pôsobil aj vlani.

Na starosti mal kategóriu mladých futbalistov s ročníkom narodenia 2005.

Hoci Gejza Farkaš od svojho menovania do funkcie nevynechal ani jednu tréningovú dávku mužstva, značný priestor v tréningoch i prípravných zápasoch dáva svojmu asistentskému duu Sovič – Danko.

„Majú moju plnú dôveru. Veľa spolu rozprávame o tom, ako bude vyzeráť týždenný mikrociklus i taktický plán v zápasoch. Následne to vedú oni, viete, ako je to v mojom veku,“ vtipkuje stále energický muž, ktorý v marci oslávil sedemdesiatku.

Kvalita hráčov? Podobná ako na Spiši

Pri otázke, ako hodnotí kvalitu súčasného košického tímu, našiel Gejza Farkaš zaujímavú paralelu.

((piano))

„Predviani som pôsobil v **Spišskej Novej Vsi**. Tam sme mali na jeseň veľmi dobré mužstvo a kvalitných hráčov. Ak to porovnáam, tí súčasní sú približne na tej istej úrovni, akurát, že hráme úplne iný futbal. Keby sa nám v súťaži podarilo hrať tak, ako sme 50-55 minút hrali v príprave proti Michalovciam, s takým nasadením, agresivitou v ofenzíve i defenzíve, tak si myslím, že by sme nemali mať problémy,“ vraví s optimizmom v hlase.

Ďalšie dva prípravné zápasy, ktoré Košičania prehrali v Humennom (0:1) a s maďarskou Nyíregyházou (0:2) im ale ukázali, že stále majú na čom pracovať.

„Samozrejme, vieme aj o nedostatkoch. V zápase s Nyíregyházou nám v Moldave trochu 'zavádzal' terén, nemohli sme hrať rýchlo a kombinačne ako predtým proti Michalovciam. Z oboch strán tam bolo strašne veľa technických chýb,“ priznal skúsený trénerský bard.

Káder uzavreli, v utorok generálka s West Hamom

Okrem príspevku k oslave storočnice moldavského futbalu mal byť zápas s maďarským protivníkom míľnikom pre Košičanov aj v tom smere, že po ňom dôjde k uzatvoreniu kádra pre druholigovú jeseň 2019/20.

„Je to tak. Jasno sme mali prakticky už v piatok pred súbojom s Nyíregyházou. Niektorým sme umožnili nájsť si kluby, kde budú pokračovať. Prevažne ide o mladých chlapcov,“ poznamenal Gejza Farkaš.

Doplňme, že žltomodrých čakajú ešte dva prípravné zápasy.

V sobotu o 10.30 hod. privítajú na ihrisku vo Vyšnom Opátskom Vranov nad Topľou, v utorok ich potom čaká zvučná generálka.

V Čermeli si o 17.00 hod. zmerajú sily s výberom anglického West Hamu United do 23 rokov.

Druhooligové boje odštartujú Košičania v piatok 19. júla na pôde exligistu z Podbrezovej.

Má cit na talenty. I chuť do práce

Kto si prednedávnom myslel, že vrcholový futbal už nie je pre Gejzu Farkaša, musel rýchlo zmeniť názor.

Člen slávnej éry Lokomotívy Košice, za ktorú odohral v najvyššej československej súťaži obdivuhodných 335 zápasov, je aktívny aj so siedmimi krížikmi na chrbte.

Dokedy ho to bude baviť? - podpichli sme ho.

„Mám taký plán. Chcel by som to robiť ešte dva roky a za ten čas aby sme postúpili. Alebo keď nie, tak budem pokračovať dovtedy, kým nepostúpime,“ rozosmiala sa futbalová osobnosť, ktorá sa legendou stala aj na Cypre.

Farkaš netají, že ho i po rokoch naplňuje práca s mladými talentmi.

„Dlhé roky som pracoval pri mládeži, zaslúžil som sa o príchod mnohých hráčov do Košíc. Mám obrovský cit na chlapcov, ktorí majú predpoklady na to, aby sa mohli stať prvoligovými alebo druholigovými hráčmi. Potom už len treba s nimi robiť,“ ponúka zdanlivo jednoduchý recept.

Vnuk môže rozšíriť futbalovú rodinu

Medzi chlapcami s ročníkom 2005 viedol i vnuka Patrika.

Ten veru má po kom podediť futbalové gény.

Dedovia Gejza Farkaš, Milan Urban, otec Martin Urban, všetko to boli výborní hráči.

„Aj z Patrika môže vyrásť veľmi kvalitný futbalista. Má obrovskú rýchlosť i chcenie, pri hre rozmýšľa a dodržiava taktické pokyny. V jeho ročníku máme viacero veľmi šikovných chlapcov. V ich veku je dôležité, aby hrali čo najkrajší, ale zároveň i účelný futbal,“ zdôraznil Gejza Farkaš na záver nášho rozhovoru.

Z Lokomotívy mu je veľmi smutno

So železničiarimi vyhral Slovenský i Československý pohár.

Bol pri tom, keď Košičania mali v sezóne 1978/79 v Pohári UEFA na lopate slávne AC Miláno.

Nik neodohral za tento klub toľko zápasov ako práve Gejza Farkaš.

Nedalo sa nespýtať, čo hovorí na smutnú súčasnosť Lokomotívy Košice.

Ako je známe, tá sa síce zachránila v druhej lige, ale právo štartu v nasledujúcom ročníku nevyužila a účinkovať bude až v piatej najvyššej súťaži.

„Je mi veľmi smutno z toho, ako naša Lokomotíva dopadla. Raz som ju už zachraňoval, ešte v 90. rokoch, keď sa klub presťahoval do Krompách. Vtedy sa to podarilo. Potom som tam bol v rokoch 2008-2009. Cieľ bol vtedy hrať o špicu, nikdy nie konkrétne postup. A to sme hrali tretiu ligu. Nebol to taký rodinný klub, ako to vždy v Lokomotíve bývalo. S niekdajšími spoluhráčmi o tom debatujeme a, opakujem, je mi veľmi smutno,“ zvrátil pri tejto téme tvár Gejza Farkaš.

(dd)

[Späť na obsah]

3. Nepoznané štatistiky: Kanadské bodovanie brankárov

[11.07.2019; hokejportal.net; Slovensko Extraliga; 16:54; Ján Karašinský]

<http://www.hokejportal.net/?q=clanok/nepoznane-statistiky-kanadske-bodovanie-brankarov/93279>

Presne 181 kanadských bodov nazbierali brankári počas existencie samostatnej slovenskej extraligy, teda od sezóny 1993/1994 až dodnes. Pričinilo sa o ne 70 rôznych brankárov, pričom traja z nich Sasu Hovi, Marek Čiliak a Peter Kutej majú zápis medzi strelenými gólmi.

Rekordérom našej ligy je Pavol Rybár s pätnástimi kanadskými bodmi (0+15), ktorého nasledujú Miroslav Lipovský (0+12) a Karol Križan (0+10). Rybár odchytil celkovo v našej najvyššej súťaži 14 sezón a zasiahol do 598 zápasov. Postupne pôsobil v Skalici, Nitre, **Spišskej Novej Vsi** a Slovane.

V predošlej sezóne 2018/2019 bodovali siedmi brankári: Andrej Košarišťan (0+2), Adam Vay (0+2), Tomáš Vošvrda (0+2), Miroslav Hanuljak (0+1), Vladislav Habal (0+1), Stephon Williams (0+1) a Michal Valent (0+1).

V histórii našej samostatnej extraligy od roku 1993 sa trom brankárom podarilo streliť gól, prípadne im bol pripísaný. Fín Sasu Hovi zo Slovana bol prvým z nich a dosiahol ho vlastnou zásluhou. Stalo sa tak počas prvého zápasu semifinálovej série s Trenčínom v roku 2008. Hovi svojím gólom uzavrel víťazstvo Slovana 4:1. Gól dosiahol tak, že vystrelil puk cez celé klzisko priamo do prázdnej bránky Trenčína. Neforčekomal ho žiadny protihráč a tak mal dostatok času, aby presne zamieril.

V sezóne 2011/2012 na neho v zápase 27. kola medzi Košicami a Nitrou nadviazal brankár hostí Marek Čiliak. Od jeho ramena sa strela obrancu Michala Šedu odrazila tak prudko, až puk preletel cez celé klzisko do bránky Košíc. Tá bola v tom čase opustená, keďže Košice mali dostať výhodu presilovej hry za avizované vylúčenie. Čiliak je pritom jeden z mála gólmánov, ktorí zaznamenali gól v zápase, keď ich mužstvo nakoniec prehralo. Komisia rozhodcov SZLH následne vo svojom stanovisku uviedla, že tento gól nemal platiť.

V poradí tretím brankárom v histórii slovenskej extraligy, ktorý dosiahol gól, sa stal Peter Kutej z Trenčína - v zápase 51. kola s Banskou Bystricou v sezóne 2015/2016. Súper dostal výhodu počas signalizovaného vylúčenia a tak brankár Jason Bacashihua odišiel na striedačku. Pri hre v útočnom pásme však prihrávku Milana Kytnára späť na modrú čiaru nik nezachytil a puk sa dokázal až do vlastnej bránky. Kutejovi bol gól pripísaný, keďže bol posledným hráčom Trenčína, ktorý sa dotkol puku.

Brankári s minimálne piatimi kanadskými bodmi v kariére

1.
Pavol Rybár
0+15
15
2.
Miroslav Lipovský
0+12
12
3.
Karol Križan
0+10
10
4.
Ján Laco
0+6
6

5.
Miroslav Šimonovič
0+6
6
6.
Sasu Hovi
1+4
5
7.
Branislav Konrád
0+5
5
8.
Vladislav Habal
0+5
5
9.
Andrej Košarišťan
0+5
5

[Späť na obsah]

4. Preživšia holokaustu Eva Mosnáková: Som presvedčená, že za vojny by ma Mizík udal

[11.07.2019; dennikn.sk; Slovensko; 12:25; Andrej Bán]

<https://dennikn.sk/1524257/prezivsia-holokaustu-eva-mosnakova-som-presvedcena-ze-za-vojny-by-ma-mizik-udal/>

Prežila hrôzy vojny, rasové prenasledovanie, aby v slobodnej demokratickej spoločnosti musela čeliť rasistickým útokom Kotlebovho poslanca. Toho súdy tento týždeň oslobodili. Napriek všetkému má Eva Mosnáková k životu a ľuďom láskavý a pozitívny prístup.

V rozhovore s Evou Mosnákovou sa dočítate:

- * ako vyzvala v televízii slovami „ja som človek“ poslanca Stanislava Mizíka (ĽSNS), aby sa jej pozrel do očí,
- * že necítila na súde bolesť, skôr rozhorčenie,
- * aké tri veci jej pomohli k dlhovekosti,
- * ako dodnes pomáha iným a cvičí so seniormi,
- * ako s rodičmi za Slovenského štátu prežili v úkrytoch u dobrých ľudí.

Kotlebovský poslanec Stanislav Mizík je podľa Najvyššieho súdu nevinný v prípade antisemitského statusu o vyznamenaných, v ktorom spomínal aj vás osobne. Boli ste teraz na pojednávaní?

Nie, nepozvali nás už s historikom Ivanom Kamencom ako svedkov. A aj keby, vôbec by ma to nezajímalo, venujem sa teraz iným veciam.

Čo hovoríte na rozsudok?

Úprimne, nemala som veľkú dôveru v to, ako to dopadne. Aj napriek tomu som si nemyslela, že až do takých krajností to pôjde. Teraz si myslím, že Goebbels mal smolu. Keby ho súdili naše súdy, asi by povedali, že vzhľadom na slobodu prejavu nič nespáchal. A oslobodili by ho.

Vy ste v tejto veci vypovedali na pojednávaní Špecializovaného trestného súdu v Pezinku vlani v máji. Aká to bola pre vás skúsenosť?

Bolo to veľmi zaujímavé. Zrejme Mizíka jeho dvaja obhajcovia usmernili tak, aby bol ticho. A on aj ticho bol. Vyzeral až príliš ticho, ako keby sa bál. Bol stiahnutý, hlava skoro až pod stolom.

Mali ste s ním očný kontakt?

Áno, aj sa priznám, že som sa naňho pohrdavo usmievala. A on nič. Sudca sa ho po mojej svedeckej výpovedi opýtal, či sa ma nechce niečo opýtať - nechcel. I keď ja som tam dosť veľa hovorila. A Mizíkov obhajca sa ma pýtal, či si myslím, že by ma Mizík za vojny skrýval.

Čo ste odpovedali?

Že sa to musí opýtať jeho.

Neprišla vám otázka obhajcu nemiestna?

Bola čudná, to je pravda. Novinárom som potom povedala: ale všetci vieme, čo by za vojny Mizík urobil. Som presvedčená, že by ma udal.

Prezident Kiska oceňuje Evu Mosnákovú v januári 2017. foto - tasr

Viete o tom, že by Mizík niekedy vyjadril ľútosť nad tým, že jeho meno bolo pod spomínaným rasistickým statusom? Že by sa od neho dištancoval?

Veď o to práve ide. Je jednoznačné, že status napísal on a mám na to tento dôvod myslieť si to: keby vyšlo niekde vyhlásenie v mojom mene, s ktorým nesúhlasím alebo som ho aspoň nenapísala, okamžite verejne protestujem. On nič také neurobil. Jeho vyhlásenie, že to neurobil, odznelo až po jeho obvinení.

Keď sa vrátíme na začiatok, ako ste sa dozvedeli o Mizíkovom statuse po tom, ako vám dal prezident Andrej Kiska štátne vyznamenanie?

Čítala som o tom v novinách. Ľuba Lesná ma potom pozvala do Západoslovenskej televízie. Tam som poslala jasný odkaz Mizíkovi. Povedala som, že som mala veľmi rada dvoch seniorov zo Židovskej náboženskej obce, čo prežili holokaust - manželov Nágelovcov. Chodievali sa kúpať na jazero Draždiak v Petržalke. Raz sa k nim prikomotril neznámy muž a mal hlúpe antisemitské reči. Pani Nágelová, moja drahá Duška, už sú obaja na onom svete, mu vraví: a ako poznáte, kto je žid? Predsa podľa očí, povedal. A ona maličká, drobná, sa mu postavila a povie: tak sa mi pozrite do očí, ja som židovka! Do kamery u Ľubky Lesnej som povedala: pán Mizík, pozrite sa mi do očí, ja som človek.

Zareagoval Mizík alebo niekto z jeho okruhu?

Absolútne nie. On v tom statuse povedal o mne iba tri slová - Eva Mosnáková, židovka. To znamená to najhoršie zo všetkého zlého. Tak ako Tiso povedal, že židia sú nepriatelia slovenského národa. Mizík to aj tak zdôvodňoval, že aj slovenskí veľikáni z 19. storočia nemali radi židov.

Čo je na tomto prípade pre vás najbolestivejšie?

Priznám sa, necítila som bolesť. Skôr... Rozhorčenie? Áno, rozhorčenie, že to je človek, ktorý takto posudzuje ľudí.

Čo si myslíte o názoroch, že sloboda prejavu by mala byť maximálna, neobmedzovaná?

To isté sa ma opýtala aj jedna študentka po našej diskusii Zabudnutého Slovenska v **Spišskej Novej Vsi**. A povedala som jej, že ak niekto povie „zabite ho“, tak to predsa nemôže byť chránené slobodou prejavu. Sloboda slova má svoje limity, nesmie brať slobodu iným. Sú činy a prejavy, ktoré sa musia potrestať, aby tu nevznikla vojna. Obe svetové vojny boli výsledkom hroznej propagandy. A teraz dopustíme to isté?

Podujatie Zabudnuté Slovensko v Revúcej s Evou Mosnákovou. foto - Marcel Uhrin

Tri roky jazdíte s našou iniciatívou Zabudnuté Slovensko po celej krajine na diskusie o extrémizme. Prichádzajú aj sympatizanti Kotlebu a často je to ostré. Sám seba som sa ako moderátor niekedy pýtal, či vám tým neublížujeme, že to musíte počúvať.

Naopak. Nabíja ma to veľkou energiou. Uvedomujem si, že mám vysoký vek, mnohé moje vrstovníčky už iba sedia pri tých tureckých seriáloch. A ja aj týmto dávam ľuďom energiu. Vy to sám vidíte, že študenti sústredene počúvajú. Teší ma, že mám po Slovensku fankluby. Napríklad zajtra sa už druhýkrát stretnem s milou gymnazistkou z Vranova nad Topľou, v Seredi mám úžasný mládežnícky klub Priestor.

Na diskusie však chodia aj sympatizanti extrémistov, takí, čo popierajú holokaust.

Neublíži mi to. Citím, že som na dobrej ceste, ak chodím medzi mladých. Lebo rozlišujem medzi nimi a staršími, medzi pánom Mizíkom a trebárs študentom Adamom z Bardejova. Pán Mizík... neviem... on možno ani necíti nenávisť, ale považuje to za úžasnú politickú agendu. Mladí, čo sú ovplyvnení niekým dominantným, ešte majú šancu sa spamätať, starší už príliš nie. Prvýkrát som sa s takou rétorikou naživo stretla na našej diskusii v Žiari nad Hronom, kam prišiel okresný šéf ĽSNS.

Prvýkrát od vojny?

To nie, ale pri diskusii. Takže ma to zneistilo. Ale viete, ako to dopadlo. Poslucháč z publika sa voči nemu ostro vymedzil. A ten človek to neunesol a zmizol.

Eva Mosnáková na proteste osobností proti fašizmu pred Najvyšším súdom v apríli 2019. foto N - Tomáš Benedikovič

Prepáčte, prosím, možno indiskrétnu otázku, koľko máte rokov?

V decembri budem mať 90. Už nemám 88, ako dodávam odľahčene.

Pýtam sa preto, či ešte stále máte energiu viesť Klub seniorov židovskej obce.

Veď to ma udržia a posilňuje! Každú stredu máme zaujímavého hosťa, osobnosť spoločenského života, ktorého počúvam. Začala som sa tomu venovať v roku 1998, vtedy som ovdovela. Potom som v roku 1999 navrhla našich záchrancov, rodinu z čias vojny, na izraelské vyznamenanie Spravodliví medzi národmi. Tým som sa dostala do evidencie židovskej obce ako preživšia holokaustu.

Dovtedy ste neboli v takej evidencii?

Vôbec som sa s obcou nekontaktovala.

Prečo? Bolo vám to nepríjemné? Nechceli ste odškodnenie?

Nie, dôvod bol, že už som sa úplne odčlenila od židovskej komunity. V našej rodine bol žid iba môj otec. Keď mal 19 rokov, vystúpil z obce. Zobral si Češku. Ja som si vzala Slováka, moji obaja synovia si vzali Slovenky. Len keď mi po smrti manžela začali z obce posilať úžasné ponuky, do kúpeľov a tak, až dojemne sa o mňa starali, uvedomila som si čosi. Napísala som im, že ja sama nič nepotrebujem, ale môžem pomôcť iným - viem precvičovať zdravotný telocvik.

Čiže vy ste neprijímali, ale naopak poskytovali pomoc?

Tak. Začala som v jednom zariadení v Petržalke, ale so všetkými seniormi, nielen so židmi. Neskôr ma pozval na obec doktor Peter Salner, vtedajší predseda, aby som to nerobila iba ako cvičiteľka, ale aby som viedla Klub seniorov, nezaváhal som a išla som tam.

Je pravda, že sama cvičíte každý deň, aj tai-či?

Priznám sa, každý deň už nie... Novotou je, že mám teraz ďalšie dve skupiny senioriek v Ružinove, to je báječné, robím to v piatok, 24 žien.

Video: Eva Mosnáková a jej vystúpenie na TEDx

Rozumiem správne, že okrem toho, že vediete Klub seniorov židovskej obce ešte cvičíte so seniormi na dvoch iných miestach? Kde na to všetko beriete energiu?

Neviem. Je to rodinná história. Keď sa mi oženil prvý z dvoch synov, zažívala som ako matka syndróm opusteného hniezda - odrazu som ostala v byte sama. Plakala som, tajne. Lebo všetko bolo inak v poriadku, nevesty výborné, aj muž ešte žil. Mladí to vycítili a nevesta bola cvičiteľka jogy. Ona ma do toho „nahnala“. Nemala som vtedy ešte 40. Mám to asi aj po rodičoch. Moja maminka bola v Brne veľká Sokolka a v Handlovej, kde som prežila útlú mladosť, som aj ja chodila do Sokola. Ale neskôr som od toho upustila. Viete, búrlivý život, dvaja synovia, muž zavretý v Jáchymove. Viackrát sme sa sťahovali, nevládla som sama ísť cvičiť.

Hovorí sa, že fyzické aktivity omladzujú.

Poviem vám niečo. Uvažujem o tom, ako sa mi mohlo stať, že mám deväťdesiat. Lebo rodičia sa nedožili ani osemdesiatky. Je pravda, že holokaust ich veľmi poznačil. A aj keď som sa skrývala s nimi, bola som príliš mladá na to, aby som veci plne chápala. A ja mám odrazu deväťdesiat - a som naštartovaná.

Čím je to?

Zatiaľ, ako som o tom uvažovala, som prišla na tri faktory. Prvý je rozumná výživa. Chodím len raz týždenne do jedálne obce na obed, dosť sa tam vysmáža a to mi prekáža. Na raňajky si dám veľa ovocia a cereálií s jogurtom. Na obed dvakrát týždenne mäso, mláďatá, lebo poznám zo svojej praxe, aké nezdravé sú krmne zmesi. Dvakrát týždenne jem ryby, ostatné zelenina a cestoviny, sama si to pripravujem.

Druhý faktor?

Pohyb. A tretí sú aktivity pre ostatných.

Čo z toho je to hlavné?

To už sa ma pýtate veľa. Myslím, že všetky sú dôležité. Často som a čudovala, že aj cvičiteľky zo Sokola zomierali mladé, predčasne. A predsa ich schvátili choroby.

Keď vypukla vojna, mali ste desať rokov. Ako si na to spomínate?

Dobre si pamätám mobilizáciu. Žili sme v Handlovej, baníckom meste plnom Nemcov, na prvom poschodí baraku na námestí. Videla som z okna všetko, čo sa deje. Rečníci, slávnosti, pochodovanie nacistov a gardistov, hajlovanie. A pri mobilizácii nakladali ľudí.

Čo bolo s vašou rodinou?

Otec bol mobilizovaný ako vojak do Martina. Sprevádzali sme ho na vlak.

Kedy sa u vás začali represie voči židom?

V Handlovej veľmi skoro, pretože tam žila nemecká menšina. Dodnes je to tam tabu, mlčia o tých témach. Hovorila mi o tom nedávno Anička Grusková, čo robila na dokumentárnom filme o Nemcoch na Slovensku.

Kedy ste začali pre svoj pôvod čeliť útokom?

Ja som to spočiatku vôbec nedávala do súvislosti s pôvodom. A priznám sa, dlho som ani nevedela, že mám židovský pôvod. Naši rodinní priatelia boli pritom židia, doktor Verec bol otec novinára Juraja Vereša. Ešte jeden výborný lekár bol doktor Klein, on potom narukoval do britskej armády.

Ako sa k vám správali ľudia v okolí, gardisti?

Postretla ma jedna veľmi zlá vec. Rodičia ma dali do nemeckej škôlky, aby som sa naučila jazyk. Pamätám si jednu veľmi láskavú pani učiteľku. Ibaže potom, keď sa Nemci radikalizovali, hajlovali a maširovali, objavila sa medzi nimi. A to ma ako dieťa hrozne ranilo. Onedlho som prišla na to, že naši mladí Nemci sa vrátili z Nemecka, kde ich školili, a prvé čo urobili, bolo, že vytiahli za bradu nášho rabína. On mal veľa detí, pred nimi ho ponižovali. To bol pre mňa šok.

To ste videli na vlastné oči?

Nie, ale naši to už predtým mnou netajili. Potom židia ušli, mnohých deportovali. Mňa maminka poslala za tetou na dva roky do Brna, kde sa v obecnej škole nevedelo o mojom pôvode. Maminka mi posielal balíky s domácimi rezancami. Môj otec, zverolekár, ostal bez zamestnania v Nitre u sesternice. Ale moja mama nelenila, chodila po úradoch a vybavila mu nové miesto v Močenku na juhu. Mal židovský pôvod, bol ale bez vyznania.

Ako prežil?

Po vojne som našla v štátnom archíve Súpis židov, osudový dokument. A tam som videla, že až do potlačenia povstania bol chránený ako „hospodársky dôležitý“ a bola tam kolónka „manželka kresťanka“. Bolo pritom uvedené, že on sám je žid. Mal ako veterinár svoj obvod, prax, nedeportovali do koncentráku. To sa radikálne zmenilo po potlačení povstania, keď sme sa na viacerých miestach museli ukrývať. Napriek udaniam sme prežili. U dobrých ľudí. Neviem ako, podarilo sa nám včas ujsť, keď sme dostali varovanie. Raz sme sa skrývali v tajnej vedľajšej miestnosti, potom v skrini. Alebo v kukurici. Môj otec sa skamarátil s pánom Konrádom, nájomcom na jednom majeri, ktorý patrili Nemcovi, gymnaziálnemu profesorovi z Martina. Otec liečil zvieratá pána Konráda. A stále cítil, samozrejme, že nám hrozí nebezpečenstvo. Takže dosť skoro sa ho pýtal, či by nás skryl, ak to bude potrebné - a on súhlasil. Bolo to na sedem mesiacov, od konca septembra 1944.

Ako to, že na to nikto neprišiel?

Hľadal nás pritom esesák Zimmerman zo Serede. Neviem ako, ale pán Konrád ho presvedčil, že sme odišli do Maďarska. Čo bolo zaujímavé, keď sme išli do úkrytu, všetci židia, čo sme sa poznali z okolia, sa stretli, aby sa rozlúčili. Bol medzi nimi aj môj otec. Každý povedal, kde bude - on nie. To už by nebolo tajomstvo, povedal im. To nás zachránilo. Bolo to však o vlások. To krásne a múdre dievčatko, Anička Konrádová, malo už päť rokov. Začala hovoriť, že majú v dome „strašidlo“ zamknuté v spálni. Ale povedali jej, že ju presvedčia, že sa mylí. Skryli nás s maminkou a oteckom do veľkej orechovej skrine. Otvorili dvere, zavolali Aničku: pozri, že tu nikto nie je. Tá si však sadla na stoličku a vraví: tá stolička je teplá, niekto na nej sedel. Susedia o nás tušili. Naraz sme videli, že do izby cez okno nazíza neznáma tvár, cez záclony, ale nebolo vidno. Domáci sa potom rozhodli, že pod posteľami, kde sme boli, urobia jamu, kam nás ukryjú. Pán Konrád v noci kopal s čakanom, ja som nosila kýble. A odrazu začal štekať pes. Prišla suseda, domáci nás rýchlo skryli do izby. Neskôr sme sa presunuli do jedného

maličkého hajlochu (domčeku) vo vinohrade, domáci nám nosil čo mohol, fľašu vína a chlieb. Koniec vojny sme prežili opäť u Konrádovcov.

Eva Mosnáková (89)

Narodila sa v Brne, vyrastala v Handlovej. Keď vypukla druhá svetová vojna, mala desať rokov. Po potlačení povstania sa s rodinou museli ukrývať pred deportáciou. S ukrytím jej pomáhal aj Vlado Mosnák, ktorého pre odbojovú činnosť zatklo gestapo a deportovali ho do Mauthausenu. Po oslobodení sa zosobášili. Komunisti Mosnáka poslali v roku 1954 do Jáchymova. V roku 1968 perzekvovali aj Evu Mosnákovú za to, že podpísala protestnú petíciu proti vstupu okupačných vojsk. Pracovala na viacerých útvaroch ministerstva poľnohospodárstva, na pracovisku ju šikanovali. Vedie Klub seniorov židovskej obce, chodí po Slovensku s iniciatívou Zabudnuté Slovensko. V roku 2017 dostala vyznamenanie od prezidenta Andreja Kisku.

[Späť na obsah]

5. Mesto Spišská Nová Ves by chcelo vybudovať nabíjaciu stanicu pre elektromobily

[11.07.2019; hlavnespravy.sk; Z domova; 00:00; SITA/HSP]

<https://www.hlavnespravy.sk/mesto-spisska-nova-ves-chcelo-vybudovat-nabijaciou-stanicu-pre-elektromobily/1815930>

Poprad 11. júla 2019 (SITA/HSP/Foto:TASR-Jana Vodnáková)

Mesto **Spišská Nová Ves** sa plánuje uchádzať o dotáciu na vybudovanie verejne prístupnej nabíjacej stanice pre elektromobily a zapojiť sa tak do výzvy, ktorú vyhlásilo začiatkom júla Ministerstvo hospodárstva SR

Na snímke nabíjacia stanica pre elektromobily

Umiestnená by mala byť na pozemku mesta, a to na verejnom parkovisku na Štefánikovom námestí, medzi Detskou poliklinikou a mestským úradom. Celkové oprávnené výdavky projektu predstavujú 8413,49 eura, z toho 5-tisíc eur by mohlo mesto získať formou dotácie, zvyšok by uhradilo z vlastného rozpočtu. O tom, či sa samospráva do výzvy zapojí, rozhodnú mestskí poslanci počas svojho zasadnutia v piatok 19. júla.

Ako sa uvádza v materiáloch k zastupiteľstvu, ktoré agentúre SITA poskytla vedúca kancelárie primátora **Spišskej Novej Vsi** Andrea Jančíková, predmetom projektu je výstavba verejne prístupnej nabíjacej stanice 2 x 22 kW pre elektromobily. Napojená by mala byť na elektrický rozvádzač budovy mestského úradu. „Nabíjacia stanica bude pripravená na inteligentné samoobslužné riadenie nabíjania a účtovanie po zapojení kábla a autentifikácii zákazníka. Autentifikácia zákazníka bude uskutočňovaná cez internet, respektíve mobilnú aplikáciu s použitím QR kódu s možnosťou ad hoc platby za nabíjanie alebo platby kreditnou či debetnou kartou,“ píše sa ďalej v materiáloch, ktorých predkladateľom je primátor mesta Pavol Bečarik.

Ministerstvo hospodárstva SR vyhlásilo Výzvu na predkladanie žiadostí o poskytnutie dotácie na podporu budovania verejne prístupných elektrických nabíjacích staníc 1. júla tohto roka. Cieľom poskytovanej pomoci je podpora rozvoja elektromobility v Slovenskej republike formou rozvoja nabíjacej infraštruktúry. Samosprávy tak môžu získať financie na výstavbu, prestavbu i rekonštrukciu verejne prístupných elektrických nabíjacích staníc. Termín uzavretia hodnotiaceho kola je 1. október. O podporu sa môžu uchádzať obce, vyššie územné celky aj nimi zriadené organizácie. Ministerstvo na výzvu vyčlenilo 500-tisíc eur zo štátneho rozpočtu. Financovanie celkových oprávnených výdavkov projektu pozostáva z 95 percent dotácie, zvyšných päť percent predstavujú vlastné zdroje žiadateľa. Najnižšia výška dotácie je 2 500 eur, najvyššia 5-tisíc eur.

[Späť na obsah]

6. V Spišskej Novej Vsi chcú nabíjaciu stanicu pre elektromobily

[11.07.2019; spis.korzar.sme.sk; Spiš Korzár / Spravodajstvo zo Spiša; 00:00; SITA]

<https://spis.korzar.sme.sk/c/22165415/v-spisskej-novej-vsi-chcu-nabijaciou-stanicu-pre-elektromobily.html>

Plánujú sa uchádzať o dotáciu z ministerstva hospodárstva.

POPRAD. Mesto **Spišská Nová Ves** sa plánuje uchádzať o dotáciu na vybudovanie verejne prístupnej nabíjacej stanice pre elektromobily a zapojiť sa tak do výzvy, ktorú vyhlásilo začiatkom júla Ministerstvo hospodárstva SR.

Umiestnená by mala byť na pozemku mesta, a to na verejnom parkovisku na Štefánikovom námestí, medzi Detskou poliklinikou a mestským úradom.

Celkové oprávnené výdavky projektu predstavujú 8 413,49 eura, z toho 5-tisíc eur by mohlo mesto získať formou dotácie, zvyšok by uhradilo z vlastného rozpočtu.

O tom, či sa samospráva do výzvy zapojí, rozhodnú mestskí poslanci počas svojho zasadnutia v piatok 19. júla.

Spôsob platby

Ako sa uvádza v materiáloch k zastupiteľstvu, ktoré poskytla vedúca kancelárie primátora **Spišskej Novej Vsi** Andrea Jančíková, predmetom projektu je výstavba verejne prístupnej nabíjacej stanice 2 x 22 kW pre elektromobily.

Napojená by mala byť na elektrický rozvádzač budovy mestského úradu.

„Nabíjacia stanica bude pripravená na inteligentné samoobslužné riadenie nabíjania a účtovanie po zapojení kábla a autentifikácii zákazníka. Autentifikácia zákazníka bude uskutočňovaná cez internet, respektíve mobilnú aplikáciu s použitím QR kódu s možnosťou ad hoc platby za nabíjanie alebo platby kreditnou či debetnou kartou,“ píše sa ďalej v materiáloch, ktorých predkladateľom je primátor mesta Pavol Bečarik (SNS).

Budú sa uchádzať o dotáciu

Ministerstvo hospodárstva SR vyhlásilo Výzvu na predkladanie žiadostí o poskytnutie dotácie na podporu budovania verejne prístupných elektrických nabíjacích staníc 1. júla tohto roka.

Cieľom poskytovanej pomoci je podpora rozvoja elektromobility v Slovenskej republike formou rozvoja nabíjacej infraštruktúry.

Samosprávy tak môžu získať financie na výstavbu, prestavbu i opravu verejne prístupných elektrických nabíjacích staníc.

Termín uzavretia hodnotiaceho kola je 1. október.

O podporu sa môžu uchádzať obce, vyššie územné celky aj nimi zriadené organizácie.

Ministerstvo na výzvu vyčlenilo 500-tisíc eur zo štátneho rozpočtu. Financovanie celkových oprávnených výdavkov projektu pozostáva z 95 percent dotácie, zvyšných päť percent predstavujú vlastné zdroje žiadateľa. Najnižšia výška dotácie je 2 500 eur, najvyššia 5 000 eur.

[Späť na obsah]

7. Rôzne hudobné štýly aj sprievodné aktivity: Toto je program atraktívneho festivalu v Jamníku

[11.07.2019; dnes24.sk; Spišská; 00:00; Dnes24.sk]

<https://spisska.dnes24.sk/rozne-hudobne-styly-aj-sprievodne-aktivity-toto-je-program-atraktivneho-festivalu-v-jamniku-335673>

Milovníci letných festivalov sa zaiste potešia. Už onedlho môžu totižto vyraziť na jeden z nich, ktorý sa bude konať len na skok od Spišskej. Tu je bližšie info.

Netradičná kombinácia hudobných žánrov, zaujímavý názov a už piaty ročník tradično – netradičného festivalu sa bude konať aj tento rok. Kobaľa fest je najväčší open air festival na Spiši a ako hovoria jeho organizátori, toto podujatie spája ľudí všetkých vekových kategórií a ponúka im na jednom mieste folklór, tradície a populárnu hudbu.

Deň plný zábavy a hudby sa tento rok bude konať v sobotu 3. augusta na futbalovom ihrisku v Jamníku.

V areáli na vás čaká množstvo atrakcií, na ktorých si prídu na svoje nielen deti. Tešiť sa môžete na stálice hudobnej scény Heľenine oči či Horkýže Slíže. Vystúpi aj domáca kapela Sám Sebou. Milovníkov tradícií potešia rôzne folklórne skupiny či spevák rusínskych piesní známy zo súťaže Zem spieva – Štefan Štec.

Kompletný program festivalu

- 10:00 – Otvorenie festivalu
- 11:00 – Robi – M (akustické prevedenie česko-slovenských, ale aj zahraničných hitov)
- 12:00 – Ladies & Genitals (kapela z Michaloviec)
- 13:00 – ARS Club (hudobno-umelecký projekt so základom v **Spišskej Novej Vsi**, ktorý sa venuje rôznym hudobným žánrom a ich fúziám)
- 13:50 – Borovničák (folklórna skupina z Vojkoviec)
- 14:30 – FSK Harihovčan Harichovce
- 15:10 – Folklórna skupina Jamničan
- 16:00 – Karavana (reggae – ska kapela zo **Spišskej Novej Vsi**)
- 17:00 – Ľudová hudba Štefana Cínu zo Spišskej Novej Vsi
- 18:00 – Traky (úsmevno-zábavno-hudobná skupina)
- 19:00 – Štefan Štec (charizmatický spevák rusínskych ľudových piesní, ktorý dokáže svojím prejavom strhnúť dav)
- 20:00 – Heľenine Oči (prešovská kapela lokálneho významu s globálnym dosahom)
- 21:00 – Sám Sebou (hudobná skupina z Jamníka)
- 22:30 – Horkýže Slíže (slovenská punk rocková hudobná skupina)
- 0:00 – Sima (speváčka a rapperka Sima je súčasným skvostom slovenskej hudby)
- 1:00 – Dj Dexter (slovenský Dj)
- 03:30 – Koniec festivalu

Sledujte nás aj na našom Facebooku, Instagrame a Twitteri a nenechajte si ujsť ďalší zaujímavý obsah zo Spišskej a okolia.

V priloženom videu si môžete vychutnať pohľad na ranné Štrbské pleso.

Hl. foto: archívne

Zdroj: Dnes24.sk

[Späť na obsah]

8. V Košiciach sa v úvode leta zišlo takmer osemsto turistov

[11.07.2019; kosice.korzar.sme.sk; Košice Korzár / Zaujímavosti z Košíc a okolia; 00:00; TASR]

<https://kosice.korzar.sme.sk/c/22165778/v-kosiciach-sa-v-uvode-leta-zislo-takmer-osemsto-turistov.html>

Pred zrazom obnovovali a čistili chodníky.

KOŠICE. Spolu 768 účastníkov sa zišlo počas prvého júlového týždňa na 66. celoslovenskom zraze Klubu slovenských turistov a 50. stretnutí turistických oddielov mládeže v Košiciach.

Ako informovali organizátori, išlo o turistov zo Slovenska, Českej republiky, Maďarska a Rakúska.

O program pre nich sa postaralo 85 ľudí z košických turistických klubov.

Najkrajšie trasy

“Z 11 ponúkaných trás si najväčšiu priazeň získali trasy na Turniansky hrad a do Zádielskej doliny, ktorú za tri dni absolvovalo 232 účastníkov, a Cyrilo-metodská túra ku Kostolíku svätej Anny,” povedala predsedníčka organizačného štábu zrazu Renáta Michnová s tým, že tá bola spojená so slávnostnými bohoslužbami.

Päť autobusov na začiatok túry do Zlatej Idky prepravilo 215 turistov.

Ako pripomenula, veľkej obľube sa u turistov tešia autobusové výlety za poznaním.

“Krásy Jasova a Medzeva spoznávalo spolu 269 turistov. Spolu s účastníkmi zrazu vystúpili na Kojšovskú hoľu aj delegácie Klubu českých turistov a Maďarského turistického združenia. Objavnou aj pre domácich účastníkov bola túra na Zámčisko a dolinou Svinky na Skalku, ktorá viedla predovšetkým po neznačených chodníkoch,” spresnila.

Turisti okrem absolvovania túr napríklad na Turniansky hrad, kde sa v auguste chystá prvé murovanie na záchranu vstupnej brány do hradu, pomohli vyniesť vrecia s pieskom.

“Na Zámčisku (Obišovskom hrade) sme v hradnej priekope zbierali kamene, z ktorých záchrancovia hradu onedlho domurujú rekonštruované opevnenie,” uviedla Michnová.

Pred zrazom obnovovali a čistili chodníky

Podľa organizátorov pred zrazom značkári z regiónov Košice-mesto, Košice-okolie a Prešov prečistili a obnovili desiatky kilometrov vyznačených chodníkov či osadili nové smerovníky.

Popročskí turisti tiež pomohli pri postavení nového mostíka cez potok Ida v Zlatej Idke-Rieke.

Na slávnostnom ukončení zrazu si štafetový kolík letných zrazov turistov prevzal organizátor zrazu 2020, ktorým bude obec Hrabušice v okrese **Spišská Nová Ves**.

[Späť na obsah]